

Eelotsuse küsimus

Kas lennuettevõtja enda töötajate streik, mida on alustatud ametiühingu esitatud üleskutse peale, on erakorraline asjaolu määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽¹⁾ artikli 5 lõike 3 tähenduses?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Köln (Saksamaa) 30. oktoobril 2020 – DG versus Deutsche Lufthansa AG**(Kohtuasi C-566/20)**

(2021/C 28/36)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Köln

Põhikohtuasja pooled

Hageja: DG

Kostja: Deutsche Lufthansa AG

Eelotsuse küsimus

Kas lennuettevõtja enda töötajate streik, mida on alustatud ametiühingu esitatud üleskutse peale, on erakorraline asjaolu määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽¹⁾ artikli 5 lõike 3 tähenduses?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 2. novembril 2020 – J versus H Limited**(Kohtuasi C-568/20)**

(2021/C 28/37)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: J

Kostja: H Limited

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrust (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (edaspidi „määrus nr 1215/2012“) (¹), eriti määruse nr 1215/2012 artikli 2 punkti a ja artiklit 39 tuleb tõlgendada nii, et täidetav kohtuotsus on olemas ka siis, kui pärast liikmesriigis lihtmenetluse korras toimunud võistlevat kohtumenetlust, mis puudutas siiski ainult täitemenetluse võlgniku (*Titelschuldner*) suhtes kolmandas riigis tehtud kohtuotsuse õigusjõudu, kohustati viimast tasuma võlg hagejale, kelle kasuks oli tehtud kolmanda riigi kohtumenetluses seda võlanõuet tunnustav jõustunud kohtuotsus, kusjuures liikmesriigis oli kohtumenetluse ese piiratud üksnes selle hindamisega, kas on olemas jõustunud kohtuotsuse alusel esitatud võlanõue täitemenetluse võlgniku vastu?

2. Kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas määrust nr 1215/2012, eriti selle artiklit 1, artikli 2 punkti a, artikleid 39, 45, 46 ja 52 tuleb tõlgendada nii, et täitmisest keeldutakse sõltumata sellest, kas esinevad määruse nr 1215/2012 artiklis 45 sätestatud alused, kui kontrollitav kohtuotsus ei ole kohtuotsus määruse nr 1215/2012 artikli 2 punkt a või artikli 39 tähenduses või kui kohtuotsuse aluseks olev taotlus päritoluliikmesriigis jääb välja määruse nr 1215/2012 kohaldamisalast?

3. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav ja teisele küsimusele jaatav:

Kas määruse nr 1215/2012 sätteid, eriti artiklit 1, artikli 2 punkti a, artiklit 39, artikli 42 lõike 1 punkti b, artikleid 46 ja 53 tuleb tõlgendada nii, et taotluse saanud liikmesriigi kohus peab täitmisest keeldumise taotluse menetluses juba kohtuotsuse teinud kohtu esitatud tunnistuses, mis on koostatud määruse nr 1215/2012 artikli 53 kohaselt, esitatud teabe alusel siduvalt lähtuma sellest, et on olemas määruse kohaldamisalasse kuuluv ja täidetav kohtuotsus?

(¹) ELT 2012, L 351, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaaria) 30. oktoobril 2020 – kriminaalasi järgmise isiku suhtes: IR

(Kohtuasi C-569/20)

(2021/C 28/38)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Spetsializiran nakazatelen sad

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

IR

Eelotsuse küsimused

Kas direktiivi 2016/343 (¹) artikli 8 lõike 2 punkti b koosmõjus sama direktiivi põhjendustega 36–39 ja raamotsuse 2009/299 artikli 4a lõike 1 punkti b koosmõjus sama otsuse põhjendustega 7–10 tuleb tõlgendada nii, et viidatud sätted hõlmavad olukorda, kus süüdistatavat on tema vastu esitatud süüdistusest selle algsel kujul teavitatud, seejärel ei ole aga süüdistatava põgenemise tõttu tegelikult võimalik süüdistatavat kohtulikult arutamiseks teavitada ning süüdistatavat kaitseb kohtu määratud advokaat, kellega süüdistataval ühendus täielikult puudub?

Kas juhul, kui eespool sõnastatud küsimusele vastatakse eitavalt, on direktiivi 2016/343 artikliga 9 koosmõjus artikli 8 lõike 4 teise lausega ja raamotsuse 2009/299 artikli 4a lõikega 3 koosmõjus lõike 1 punktiga d kooskõlas riigisisised õigusnormid (NPK [Bulgaaria kriminaalmenetluse seadustiku] artikli 423 lõige 1 ja lõige 5), mille kohaselt ei ole süüdistatava osavõtuta tehtud kohtueelse uurimise toimingute ja süüdistatava osavõtuta tehtud süüdimõistva otsuse vastu ette nähtud õiguskaitset, kui süüdistatav ennast pärast algselt süüdistusest teadasaamist varjab, mistõttu ei saanud talle teada anda kohtulikult arutamise kuupäeva ega kohta ning selgitada kohtusse ilmumata jätmise tagajärgi?